

Türkiye'yi Geziyoruz 3

LEVENT

GAZİANTEP'TE

Mustafa Orakçı

KÂMİL İŞ HAYATINA ATILYOR

Diyarbakır'dan Gaziantep'e süren yaklaşık dört buçuk saatlik yolculuktan sonra bir otelle geldik. Otelde kalacağımız için çok mutluydum, çok yorulmuştum çünkü. Odalarımıza yerleştik. Ben Mert ile birlikte kalacağımızı düşünerek iki kişilik bir oda bekliyordum. Ancak fiyatı daha uygun olacağı için öğretmenimiz herkese üç kişilik odalar ayarlamış. Ve bilin bakalım üçüncü kişi kim oldu? **Kâmil...** Zaman zaman öğretmenimizin benim sabrımı ölçtüğünü düşünüyorum. Yanlış anlamayın. Kâmil'i sevmediğimden değil. Sadece nasıl uyduğunu bildiğim için. **Artık siz de biliyorsunuz zaten.**

Odaya girince kendimizi yataklara attık. Ne kadar yorgun olduğumu uyanınca anladım. Kesintisiz uyumuşum. Değil Kâmil, bin tanesi de gelse duymazmışım.

Öğretmenimizin sesiyle zor da olsa uyan-dım.

- Levent, haydi kalk!

Kalkıp uykulu gözlerle pencereden dışarıya baktım. Dışarısı hâlâ karanlıktı.

- Leventçiğim, yardım et de diğerlerini kaldıralım.

- Ama öğretmenim, daha çok erken değil mi? Baksanıza güneş bile doğmamış!

- Erkenden görmemiz gereken bir yer var.

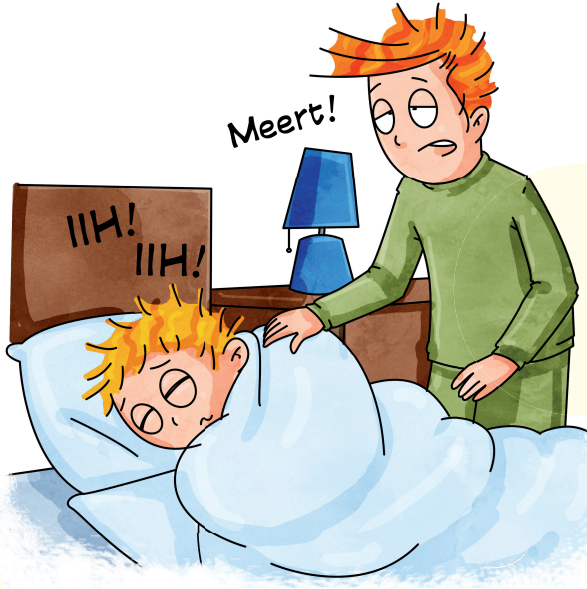
Çok meraklanmıştım ama öğretmenimiz başka bir şey söylemedi.

Öğretmenimiz en zor görevi bana vermiş-
ti. Ben kâmil ile Mert'i uyandıracaktım. O da
gezi kulübünün diğer üyelerini...

Önce küçük problemi çözmeye karar verdim.
Yani Mert'i uyandırmaya... Birkaç defa ses-
lendim. Beni duymadı. Ben de annemin taktiğini
uyguladım.

- **Meeert** terlik geliyor. Çabuk kalk!
Meeeeeert!

Mert iğne batmış gibi birden uyandı. Etrafına baktı. Ben de tekrar yatmaması için kolundan tutup kaldırdım.

- Haydi Mert, gidiyoruz.

Mert yüzünü yıkayıp geldikten sonra odaya tekrar baktı.

- Ağabey rüya gördüm. Annem buraya gelmiş beni uyandırmaya çalışıyordu. Kalkmayınca da kızdı. Çok kötü bir rüyaydı.

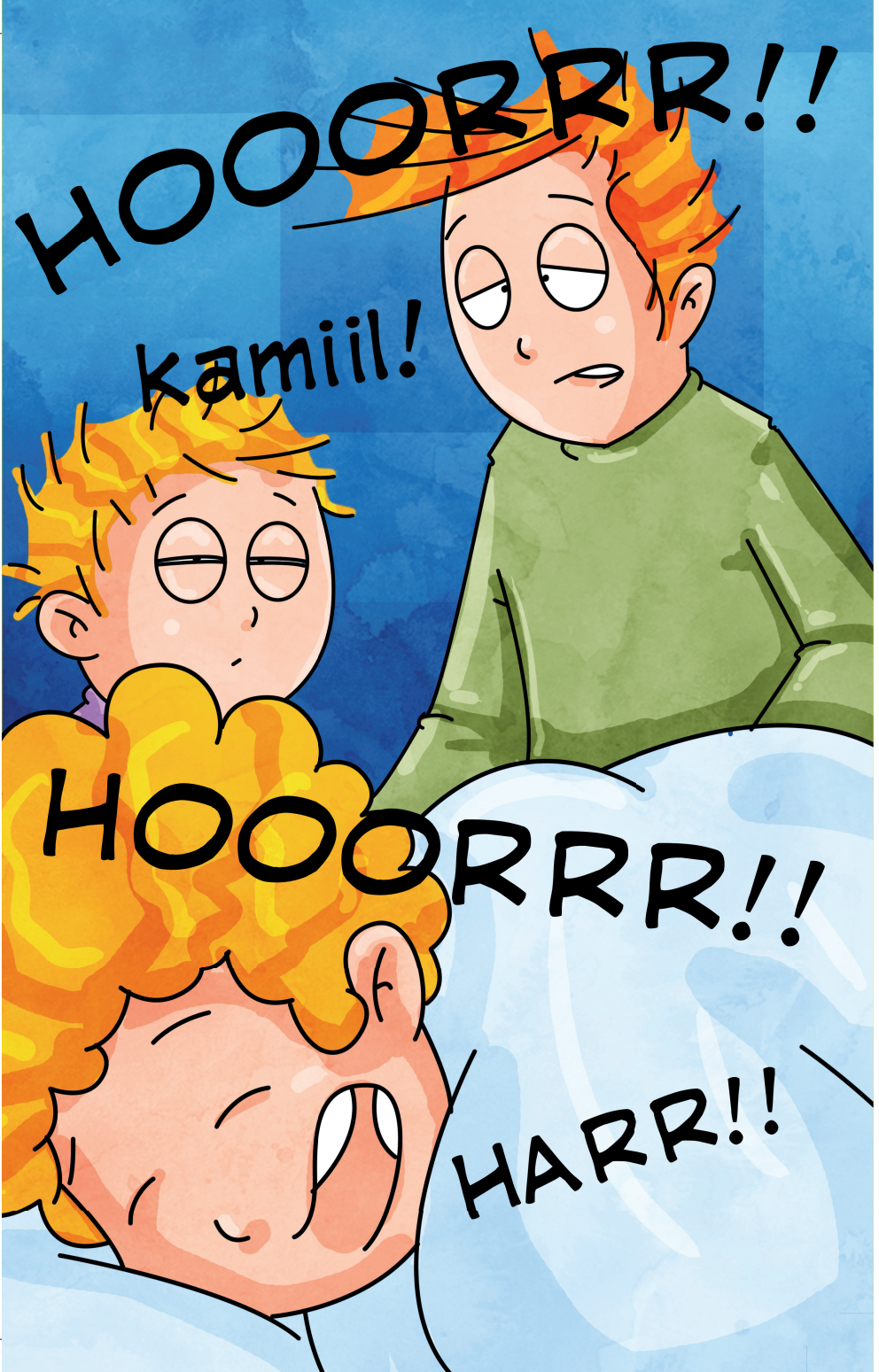
- Hayır olsun Mert, diyerek konuyu geçiştirdim ve ilave ettim: Haydi konuyu lan, gezi erken başlayacakmış.

HOOORRR!!

kamiil!

HOOORRR!!

HARR!!

Mert de benim gibi oldukça uykuluydu. Yavaş yavaş hazırlanmaya başladı. Küçük sorunu çözmüştüm. Sıra şimdi büyük soruna, Kâmil'e gelmişti.

Bir süre Kâmil'i kaldırmaya çalıştım. Ama başaramadım. Keşke Kâmil yerine gezi kulübündeki herkesi ben kaldırsaydım. Daha kolay olurdu eminim.

- Kâmil kalksana!

- Hoooorrrrr!

- KâmiIIIIIIII!

- Hooooooooooooooooooooo!

Ben sesimi yükselttikçe o da horultusunu arttırıyordu. Çıkardığı ses dedemin eski traktörü gibiydi. Onu bir süre daha kaldırmaya çalıştım, sonra pes ettim.

Yeni yeni kendine gelen Mert de harekete geçti. Bir süre Kâmil ile o da uğraştı ama fayda etmedi. Sonunda Mert de pes etti.

Öğretmenimiz gelince bana Kâmil'i niçin kaldırmadığımı sordu.